

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському
ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 6 (920)

Субота, 22 лютого 1958 р.

Ціна 20 коп.

Мы в страну Советскую
Не пропустим тучу
родную грозую.

М. П. Барабашов—наш кандидат

МИКОЛА Павлович Барабашов народився в 1894 році у м. Харкові в сім'ї відомого професора-окуліста. Закінчивши в 1912 р. першу Харківську гімназію, він вступив до Юр'ївського університету, де почав працювати в астрономічній обсерваторії. В Юр'єві він захворів і був змушений на кілька років припинити навчання; лише в 1914 році, повернувшись до Харкова, зміг продовжити навчання на фізико-математичному факультеті університету.

Микола Павлович побудував невеличку астрономічну обсерваторію, сам виготовив 10-дюймовий відбиваючий телескоп (потім переданий ним обсерваторії університету).

У 1919 році він закінчив університет і був залишений для

підготовки до професорського звання.

Поряд з науковою діяльністю Микола Павлович вів велику громадську роботу, включившись зразу ж після Великої Жовтневої соціалістичної революції в роботу губполітосвіти.

Розпочавши ще з 1912 року друкувати в астрономічних журналах статті з астрономії, він написав в цілому понад 150 робіт, головним чином з астрофізики, що були присвячені дослідженням фізичної природи великих планет: Місяця, Сонця і інших тіл Сонячної системи. У цій галузі ним створена своя оригі-

ної Ради СРСР нагородила Миколу Павловича за видатні заслуги в справі підготовки кадрів орденом Трудового Червоного Прапора і медаллю «За самоотверженный труд во время Великой Отечественной войны».

Поряд з великою науковою діяльністю Микола Павлович провадить широку громадську роботу, не перериваючи її і в період евакуації.

Ще в 1939 році він був обраний депутатом Харківської Обласної Ради депутатів трудящих. В 1940 році Миколу Павловича прийняли в члени КПРС.

Повернувшись до Харкова в перші ж дні після його визволення, Микола Павлович відразу приступив до відбудовчих робіт не лише в астрономічній обсерваторії, а й в університеті, займаючи посаду ректора з 1943 по 1945 р. Цю посаду він був змушений залишити в зв'язку з тяжким захворюванням.

Будучи в 1944 році членом Харківського Облвиконкому і членом Пленуму Міськкому КП України, Микола Павлович активно включається у відбудовчі роботи по Харківській області, не зменшуючи при цьому своєї наукової діяльності, незважаючи на хворобу.

Микола Павлович—член Астрономічної Ради Академії наук СРСР і Організаційного Комітету обласного відділу Всесоюзного товариства по поширенню політичних і наукових знань, а також голова астрономічної секції Харківського відділу Всесоюзного астрогеодезичного товариства.

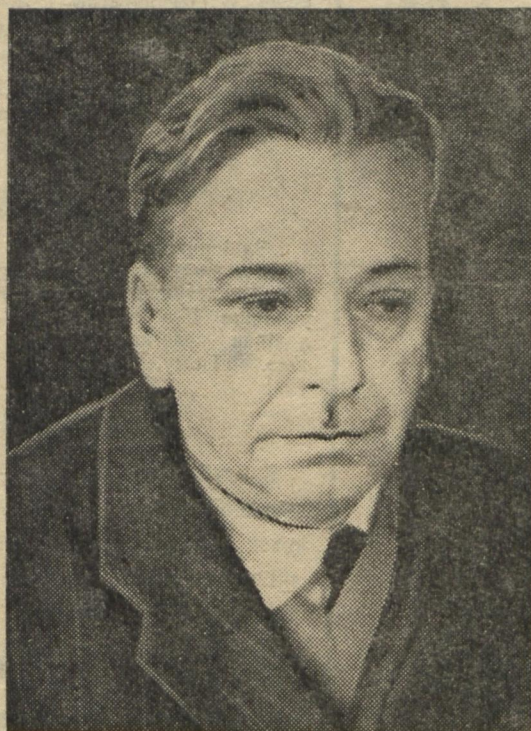
У 1945 році він був обраний членом комісії планет Міжнародної астрономічної спілки на сесії в Копенгагені.

Зараз Микола Павлович Барабашов веде велику роботу за програмою Міжнародного геофізичного року по спостереженню за штучними супутниками Землі.

За своє життя Микола Павлович прочитав понад 600 науково-популярних лекцій.

В 1948 році М. П. Барабашов був обраний дійсним членом Академії наук УРСР. За довгорічну і бездоганну роботу у вищій школі він нагороджений в 1953 році орденом Леніна.

В 1954 році М. П. Барабашов обраний депутатом Верховної Ради СРСР.

нальна наукова школа. Наслідки цих досліджень увійшли як основний матеріал до підручників з астрономії.

У 1930 р. Микола Павлович був призначений директором Харківської астрономічної обсерваторії. В 1934 р. йому було надано звання професора, а в 1936 р. — науковий ступінь доктора фізико-математичних наук.

Під його керівництвом штат і обладнання обсерваторії виросли в кілька разів. Не обмежуючись цим, Микола Павлович приступив до будівництва великого астрофізичного інструмента — спектроскопа, який дозволяв спостерігати Сонце у проміннях певних спектральних ліній. Цей прилад був першим радянським спектроскопом і виявився значно кращим, ніж американські моделі.

Президія Верховної Ради УРСР в 1941 році відзначила наукові заслуги Миколи Павловича, присвоївши йому почесне звання Заслуженого діяча науки.

В 1944 році Президія Верхов-

ЗВЕРНЕННЯ

до всіх комсомольців і комсомолок Харківського
ордена Трудового Червоного Прапора державного
університету ім. О. М. Горького

Товариші комсомольці і комсомолки!

19-мільйонний комсомол нашої країни йде назустріч своєму славному 40-річному ювілею. Підготовка до цієї знаменної дати в житті молоді проходить під знаком виховання комсомольців і молоді в дусі радянського патріотизму, гордості за всесвітньо-історичні перемоги радянського народу, під знаком зміцнення дружби з трудящою молоддю світу, під знаком мобілізації всієї молоді на здійснення історичних рішень XX з'їзду КПРС.

Комсомольська організація нашого університету зустріне 40-у річницю Ленінського комсомолу корисними справами і хорошими успіхами в навчанні.

Комсомольська організація зобов'язана зустріти цю річницю перш за все добрими і відмінними показниками в учбовій і науковій роботі. Саме для цього ми будемо боротись за організацію систематичної самостійної роботи студентів, домагаючись 100% встигаємості. Перед комсомольцями і студентами стоїть відповідальне завдання: до ювілею комсомолу випустити нариси з історії комсомолу Харківщини. Комсомольці університету напишуть історію нашої комсомольської організації, підготують групу студентів - екскурсоводів по історичних місцях Харкова, в серпні—жовтні 1958 р. буде проведена студентська наукова конференція з історії комсомолу.

Особливу увагу буде звернено

на серйозно поліпшення піонерської роботи в підшефних школах та інтернатах. Там, а також на факультетах, курсах, у гуртожитках, серед робітничої та колгоспної молоді ми будемо провадити лекції і бесіди про героїчний шлях комсомолу, зустрічі з першими комсомольцями, створимо на факультетах монтажні і виставки «40 років ВЛКСМ». Ми зобов'язуємось серйозно покращити всю політико-виховну роботу в університеті, не примиренно ставитись до проявів обивательщини, до порушень норм комуністичної моралі. Не повинно бути серед нас людей холодних, несумлінних, байдужих.

Товариші! За ініціативою комсомольців міста Леніна в нашій країні розгорнувся рух за наведення порядку в містах силами комсомольців. В нашому Харкові ще є хулігани, спекулянти, стилісти. Комсомольський актив імені всіх комсомольців і комсомолок університету бере на себе зобов'язання навести зразковий порядок на відведених ділянках і викликає на змагання Харківський політехнічний інститут.

Товариші комсомольці! Великі трудові завдання стоять перед нами. Ми оголошуємо комсомольською будовою спортивне містечко університету і спортивний зал. Беремо зобов'язання завершити їх будівництво до 40-ї річниці ВЛКСМ.

Підтримуючи починання казанців, ми зобов'язуємось створити бригади мулярів, теслярів, шту-

атурів і під час літніх канікул взяти безпосередню участь у будівництві нової будови університету. Комсомольський актив університету закликає вас, комсомольці і комсомолки, вступати в ці бригади. Збори комсомольського активу вважають, що з цією метою будівельний штаб при комітеті комсомолу повинен організувати курси, де б студенти могли одержати спеціальності мулярів, теслярів, тощо.

Комсомольська організація бере на збереження гуртожитки університету і зобов'язується наприкінці учбового року своїми силами відремонтувати кімнати.

Ми зобов'язуємось взяти активну участь у роботі на цегельних заводах, на будівництві літнього кінотеатру на Сосновій горі та Олексіївського холодильника. Ми зобов'язуємось відробити не менше 10-ти тисяч чоловіко-годин на благоустрою саду ім. Шевченка. Вважаємо справою честі кожного комсомольця брати участь у трудових буднях нашого народу. Нехай кожен з нас 20—30 годин свого часу віддасть будівництву і благоустрою нашого міста. Нехай наш скромний труд послужить загальній справі боротьби за комунізм.

Збори комсомольського активу висловлюють впевненість у тому, що вся комсомольська організація університету успішно справиться з поставленими перед нею завданнями і гідно зустріне славний ювілей.

Радянській Армії 40 років

Смело мы в бой пойдём
За власть Советов

Разгромили атаманов,
Разогнали воевод
И на Тихом океане
Свой закончили поход

В воду Сиваша,
Оставив окоп,
Ринулись наши:
«Даешь Перекоп!»

На Хасане
Наломали им бока,
Били били, говорили:
— Ну, пока!

Радянська людина

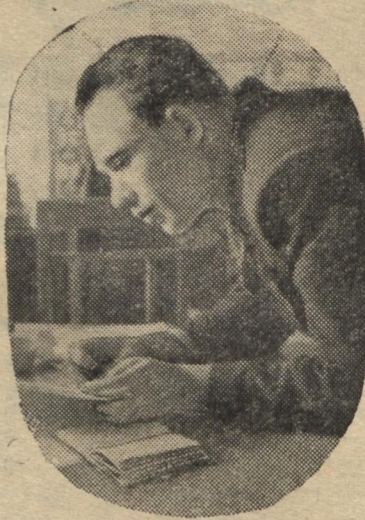
Його біографія дуже схожа на біографії мільйонів радянських людей, вихованих великою Комуністичною партією.

У 1939 р. він був мобілізований до лав Радянської Армії і направлений до військового училища. Велика Вітчизняна війна застала його на західному кордоні. Воював Д. А. Ушаков на Південно-Західному та II Українському фронтах. Не шкодуючи життя, звільняв рідну радянську землю від фашистської погани. За відмінне виконання завдань командування, за героїзм Дмитра Ушакова було нагороджено орденом Червоного Прапора. Це була перша нагорода. А в листопаді 1943 р. за участь у форсуванні Дніпра радянському патріоту присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Після війни тов. Ушаков вступає до нашого університету, а ще через п'ять років, як один з кращих студентів, зараховується до аспірантури на кафедру історії КПРС. Темою своєї дисертації він обрав одне з питань Вітчизняної війни.

Зараз Дмитро Андрійович Ушаков працює викладачем історії КПРС. Дуже скромна, хороша людина, зразковий комуніст, він користується повагою і любов'ю товаришів. Він пропагує ідеологію, яку відстоював у запеклій, жорстокій боротьбі, не шкодуючи життя. **Ю. БАДІЯН**, доцент.

ТВОЇ ТОВАРИШІ СТАРОСТА ГРУПИ

Роки не дозволяли Петру Ніколаєнку стати до лав Радянської Армії у 1941 році. Тільки в жовтні 1944 року, закінчивши 7-ий клас, він стає до лав Радянської Армії і бере участь як мінометник у Вітчизняній війні.

Мирні роки. Колишній солдат одержує середню освіту, а зараз комуніст Петро Іванович Ніколаєнко — студент IV курсу історичного факультету, староста групи, який користується у колективі любов'ю та повагою.

В. СТРЕЛЬЦЬ.

КАДРОВИЙ ОФІЦЕР

...Закінчивши десятирічку, 17-річним юнаком Василь Сарамуд охоче вступив до військового училища і з захопленням оволодівав нелегкою військовою наукою. Йому, синові білору-

ських батраків, належало стати радянським офіцером, захисником Вітчизни. І він став ним у 1940 році. З відзнакою закінчивши навчання, Сарамуд сам почав готувати офіцерські кадри. А це—

почесне і відповідальне завдання. Воно захопило Василя Івановича. Виховував він солдатів та офіцерів і під час війни, коли бився з жорстоким ворогом у складі I-го Білоруського фронту, командує батальйоном. Саме тут на Наревському плацдармі його було тяжко поранено. Але кадровий офіцер знову стає до строю. Зараз груди підполковника В. І. Сарамуда прикрашують два ордени Червоної зірки і 3 медалі. Знову він із знанням справи і з почуттям відповідальності працює в одному з військово-учбових закладів міста.

М. ВІКТОРОВ.

наш народ виконує грандіозну програму комуністичного будівництва, накреслену XX з'їздом КПРС, в обстановці величезного зростання сил соціалізму, в міжнародному масштабі.

Наші славетні Радянська Армія і Радянський Флот були створені декретом Радянського уряду на ознаку перемоги над німецькими військами під Нарвою і Псковом — 23 лютого 1918 року, і з того часу радянський народ і все прогресивне людство день 23 лютого відзначають як день зростання могутності наших збройних сил, день зростання могутності і процвітання нашої Соціалістичної Батьківщини.

У 1918 році, через кілька місяців після Жовтневої революції, Радянська Росія була у вогняному кільці. Комуністична партія і Радянський уряд підняли трудящих на справедливую війну за захист народних завоювань. В короткий час Червона Армія була перетворена в масову, регулярну, дисципліновану армію, яка мужньо зустріла до зубів озброєні армії інтервентів і білогвардійців. Голод і розруха, епідемії, війна — все це звалилося на молодого Радянську республіку. В жорстоких боях під Петроградом, на Волзі, в Сибіру і на Україні гартувалися частини першої в світі армії справді народної, армії соціалістичної держави.

Настав період мирного будівництва. Але партія і народ ніколи не забувають вказівок В. І. Леніна про необхідність всебічно зміцнювати обороноспроможність країни. Вирішальну роль у підвищенні обороноздатності Радянської держави відіграє виконання ленінської програми побудови соціалізму. Успіхи соціалістичної індустріалізації країни, колективізації сільського господарства дозволили технічно переозброїти армію і флот, забезпечити їх першокласною військовою технікою. У боях проти японських імперіалістів біля озера Хасан, на річці Халхін-Гол, у визвольному поході в Західну Україну, в Західну Білорусію, під час війни з білофінами Радянська Армія з честю виконала завдання по захисту Батьківщини. Тут, як і під час громадянської війни, воїни проявили чу-

РАДЯНСЬКІ СИ.

Збройні сили Радянського Союзу разом з усім багатомільйонним народом нашої Батьківщини святкують свій 40-річний ювілей. Ця знаменна дата відзначається в обстановці політичного і трудового піднесення, з яким

Так починав наш декан

В останні місяці Великої Вітчизняної війни в наш університет прийшло багато студентів, які щойно демобілізувалися з рядів славної Радянської Армії.

У цей час, у 1944 році, прий-

шов в університет після важкого поранення Олексій Іванович Терещенко, колишній командир взводу протитанкових гармат.

Вчитися було дуже важко. Приміщення взимку не опалювалися, не вистачало лабораторного обладнання, а викладачі намагалися не знижувати вимог до знань студентів. Що й казати, багато хто, не закінчивши навчання, кидав університет. Але колишні фронтовики подавали приклад праці і завзяття. І серед них особливо відзначався Олексій Іванович. Сталінський стипендіат, він з самого початку навчання прагнув до участі в науковій роботі. З захопленням працює над дисертацією, успішно її захищає. І не тільки радіофізикам відомо, скільки сил, умінь доклав він до створення наймолодшого і одного з найбільших факультетів у нашому університеті — радіофізичного, який з честю очолює сьогодні як декан.

М. БОРИСОВ.

Ветеран Великої Вітчизняної війни

В нашому університеті багато учасників Великої Вітчизняної війни. Серед них — доцент кафедри нової історії С. І. Сидельников. Працюючи зав. кафедрою нової історії Сталінградського педінституту, в перший рік війни він, крім основної роботи, за дорученням Сталінградського міського прова-

диль велику агітаційно-пропагандистську роботу в місті. А у 1942 році йде в діючу армію, командує стрілецьким взводом Гвардійської стрілецької дивізії. У складі цієї дивізії він бере участь у звільненні Орла. Бої на підступах до Києва, форсування Дніпра, відбивання шалених атак ворога під Брусилівим, знову наступ на Радомисль, Коростень. У березні 1944 року Гвардійська стрілецька дивізія — на Вінницькій дільниці фронту. Звільнено Станіслав, Львів, радянські частини виходять на кордон з Чехословаччиною. Під час штурму відомого Дукельського перевалу Сидельников був тяж-

ко поранений. Довгі дні лікування в госпіталі.

І знову — мирна праця, викладацька робота.

А в 1948 році успішний захист кандидатської дисертації. Зараз С. І. Сидельников провадить велику учбову, наукову роботу, бере активну участь в університетському житті. **О. ПРОКОПЧУК**, доцент.

ЗБРОЙНІ ІЛІ

деса героїзму і самовідданості, вписавши славу сторінку в літопис історії.

Велика Вітчизняна війна начисто показала, яку колосальну потенціальну енергію мають збройні сили СРСР, що зуміли здійс-

нити корінний поворот в ході другої світової війни. Війна була наві'язана радянському народу німецьким фашизмом. Гітлерівська армія до моменту нападу на Радянський Союз була найсильнішою в капіталістичному світі. Вона мала багатий досвід ведення війни і нараховувала понад сім мільйонів солдат і офіцерів, двадцять тисяч літаків, чотирнадцять тисяч танків. Наші війська вели тяжкі оборонні бої. За короткий час ворог захопив велику частину території з численним населенням і багатою економікою. Над країною нависла смертельна небезпека.

На заклик Комуністичної партії радянські люди, воїни армії і флоту піднялись як один на героїчний захист Соціалістичної Батьківщини. За короткий строк під керівництвом партії була проведена перебудова всього народного господарства. І якщо у 1940 році танкова промисловість давала 2794 бойових машин, у 1941 р. — 6590, то в 1942 році вже — 24719 машин, а потім 30000 на рік.

В жорстоких боях загартувались мільйони воїнів армії і флоту. Розгром німецько-фашистської армії під Москвою був першою серйозною поразкою ворога в другій світовій війні. Через рік — Сталінград.

Поразка німецької армії під Курском поставила її перед катастрофою. У 1944 році Радянська Армія здійснила ряд операцій по звільненню нашої країни від ворожої навали, а удар під Берліном привів до повного розгрому фашистської армії і змусив гітлерівську Німеччину беззастережно капітулювати.

Пліч-о-пліч з радянським народом мужньо боротьбу проти гітлерівців вели народи Польщі, Югославії, Чехословаччини, Албанії, а потім і Румунії та Болгарії.

Перемога радянського народу, його збройних сил — це перемога перш за все радянського суспільного та державного ладу, перемога найпередовішої у світі соціалістичної ідеології.

Партія і радянський народ, виконуючи заповіді Леніна, спрямовують свої зусилля на збереження миру в усьому світі, але не забувають, що для забезпечення країни від всіляких спроб нападу треба не втомно зміцнювати обороноздатність нашої країни. XX з'їзд Комуністичної партії поставив завдання — тримати нашу оборону на рівні сучасної науки і техніки, забезпечити безпеку нашої Соціалістичної Держави.

У день свого 40-річного ювілею наші доблесні воїни надійно охороняють рубежі СРСР, успішно оволодівають складною технікою і готові в будь-яку хвилину виконати свій священний обов'язок по захисту своєї славної Соціалістичної Батьківщини.

М. ПОНОМАРЬОВ, зав. кафедрою.

Ви просили нас розповісти про один день життя на кораблі. Один день...

— Корабель до бою і походу приготувати!

Весь екіпаж швидко займає місця на бойових постах. Тральщик знімається з якоря і швартових. Виходимо в море. За лінією хвилерізу пронизливий вітер вривається на корабель, крижана вода раз у раз заливає палубу.

Рульовий, старшина першої статті, доповідає на мостик:

— Сила вітру — сім балів!

Хтось із молодих артилеристів зіщулюється: «Ну

Наші будні

Лист із Севастополя

й погода. Важкувато буде вести вогонь». І зразу ж, немов і чекали такого зауваження, кілька голосів відгукнулося:

— Повинні стріляти і стрілятимемо!

Стріляли добре. Точно і вправно ставили міни старший матрос Дубовий і матрос Крайнюк. «Противникові» тепер не вдається підійти до бази, шлях закрито.

Обідній час. Заслужено оцінено смачні страви кока Педкевічуса. Але ось по радіо повідомляють про наближення «ворожого» літака.

Із звичною швидкістю ставлять моряки бойову техніку. Літак уже над головою. За ним видно буксовий конус.

— По конусу, — командує старший лейтенант Котько, — вогонь!

Траси довгими доріжками простяглися до цілі. Корабель різко хитається, але конус збито. Влучно стріляють старшина першої статті Коломієць і матрос Лезів. Забезпечуючи заданий хід кораблю, старші матроси Козлов і Синюта стежать за приладами

біля головних двигунів.

Учення закінчені. Весь особовий склад корабля тепер з нетерпінням чекає екстреного випуску радіогазети, де будуть відзначені ті, що дали сьогодні найвищі показники.

Пізно вночі повернувся тральщик на базу, але відпочивати ніколи — треба тримати техніку і зброю у постійній бойовій готовності.

Таким, друзі, життям, живе наш любий корабель у дні перед славетним ювілеєм Радянської Армії та повітряно-морського флоту.

Г. ДОБРОВ, старшина другої статті.

ШЛЯХ ПАТРІОТА

Дев'ятнадцятирічний комсомолец, випускник артилерійського училища офіцер Петро Корж відкомандировується на фронт до арtpолку резерву головного командування в районі Сталінграда.

Чотири ордени і кілька медалей прикрашають тепер груди секретаря партійної організації філологічного факультету Петра Яковича Коржа. Усі вони одержані під час Великої Вітчизняної війни і красномовно свідчать про бойовий шлях молодого патріота. Спочатку командир взводу арт-

розвідки, згодом командир дивізіону, він закінчує війну в чині капітана Радянської Армії. Орден Червоної Зірки — пам'ять про Сталінград, орден Вітчизняної війни I ст. — про Мелітополь, орден Вітчизняної війни I ст. — про Крим, орден Червоного Прапора — пам'ять про бої в Прибалтиці. Від Сталінграда до Прибалтики, через Донбас, Україну, Крим, Білорусію, від Волги до Немана — ось географічні межі цього бойового шляху.

В армії Петро Якович стає комуністом.

Після війни життя П. Я. Коржа тісно зв'язано з філологічним факультетом нашого університету. В навчанні, в комсомольській роботі швидко пролетіли п'ять студентських років (1946 — 1951 рр.). Потім після відмінного захисту дипломної роботи наступив час наполегливих занять в аспірантурі при кафедрі історії української літератури. Тепер Петро Якович — старший викладач, автор кількох друкованих статей, готує книгу з історії українського історичного роману, поєднуючи педагогічну і наукову роботу з великою партійною роботою на факультеті. Діяльний, по-військовому зібраний, він користується авторитетом і повагою серед колег і студентів. Побажавмо йому в день 40-річчя Радянської Армії, гідним воїном якої він був, серйозних успіхів і на фронті науки, який він тепер присвятив своє життя.

М. КЕНІГСБЕРГ, кандидат філологічних наук.

На фото: П. Я. Корж з сином.

РАЗОМ ІЗ КРАЇНОЮ

Віру Олександрівну Ковальову, кандидата економічних наук, вимогливого викладача політекономії, добре знає багато студентів. Але не всі знають про її фронтове минуле.

Коли розпочалась війна, студентка II курсу економічного факультету Віра Ковальова, закінчивши курси медсестер, добровільно пішла на фронт. Було, зрозуміло, важко, було іноді й страшно. На все життя запам'ятаються людські страждання, сотні ночей без сну, зате багато колишніх воїнів і сьогодні, мабуть, згадують завжди лагідну, спокійну сестру, її милу посмішку, її вмілі руки.

Мільйонами таких, як В. Ковальова, простих і мужніх радянських людей, була завойована перемога. І фронтова сестра знову в університетській аудиторії. Роки летять непомітно швидко. Віра Олександрівна вже автор не тільки курсових, але й друкованих наукових праць. А потім — кандидат економічних наук.

— Ну, що ви, — зніяковіло каже Віра Олександрівна, — про мене писати збирається? Дуже звичайне в мене життя.

В. СТРАЖНИКОВА.

Нехай панує мир на землі!

Мені, учасникові боїв за свободу і незалежність нашої Батьківщини, разом з усім радянським народом довелось пережити гіркоту поразок, радість і урочистість остаточної перемоги.

Мужній радянський народ довів усьому світові, що він і надалі не дозволить нікому посягати на завоювання Великого Жовтня.

Але основне покликання радянських людей, основна історична роль соціалізму — творіння.

У післявоєнний час наш народ не тільки відбудував усе, зруйноване війною, але й домігся трудових перемог, які поставили

Радянську державу в авангарді досягнень науки і техніки. Я ще ніколи так глибоко не усвідомлював могутності держави нашої, як зараз, на фоні величних відкриттів і досягнень останнього часу.

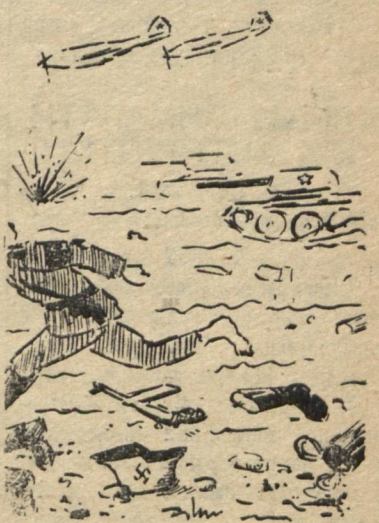
У дні мирної творчої праці, коли народи Радянського Союзу впевнено йдуть по шляху до комунізму, найсильніше моє бажання — бачити радянський народ щасливим і життєрадісним. Хай лихо, жахи війни ніколи не затьмарять обличчя моїх мужніх у труді і в бою співвітчизників!

М. БОГДАН,
асистент фізмату.

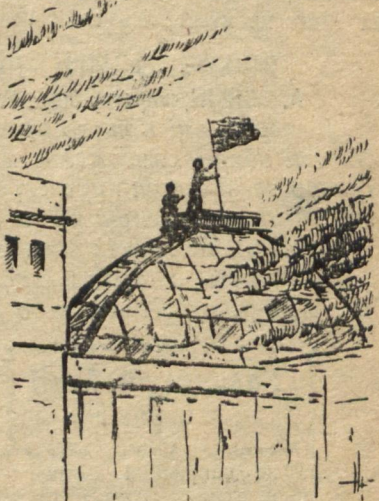
Радянській Армії 40 років

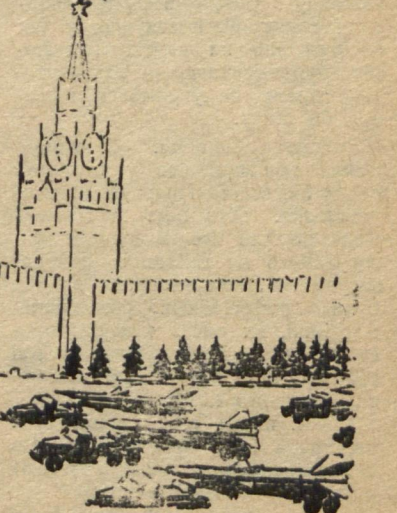
Мы запомним суровую осень,
Скрежет танков и отблеск
штыков,
И в сердцах будут жить 28
Самых храбрых твоих сынов.

Пусть ярость благородная
Вскипает, как волна.
Идет война народная,
Священная война.

Гнилой фашистской нечисти
Загоним пулю в лоб,
Отродьям человечества
Сколотим крепкий гроб.

Мы войны не хотим,
Но себя защитим.

**З комсомольського
активу, присвяченого
гідній зустрічі
40-ліття ВЛКСМ**

НЕВІДКЛАДНІ СПРАВИ ЧЕКАЮТЬ НА КОМСОМОЛЬЦІВ УНІВЕРСИТЕТУ

Відмінне навчання найкращий подарунок

**М. ЮНАКОВ,
секретар Дзержинського
райкому ЛКСМУ**

Комсомол розпочав свій історичний шлях 20-тисячним загеном передової молоді, а до свого 40-річчя він підходить 19-мільйонним, здійснивши багато грандіозних справ. Зараз комсомол накреслив важливі заходи, які повинен здійснити до своєї славетної річниці.

Найбільшим подарунком студентів буде їх висока успішність.

Саме на це повинна спрямовувати всі свої сили комсомольська організація університету. Ось чому знов і знов треба повторювати: комсомол груп повинні знати кожного комсомольця, його запиту, його сильні і слабкі сторони. Тільки тоді наше високе завдання буде виконано.

БІЛЬШЕ ВИМАГАТИ ВІД АКТИВІСТІВ

**О. СТРАШКО,
секретар комсомольського бюро
фізмату**

Основним недоліком комсомольської роботи в університеті є незадовільна робота груп. Групи комсомолу все ще погано знають своїх комсомольців, не контролюють виконання комсомольських доручень, погано працюють з невстигаючими, а іноді навіть і самі потрапляють до їх числа.

Деякі комсомольські активісти десь загубили почуття відповідальності, не вміють, чи скоріше не хочуть, проявляти ініціативу. Своє неробство вони часто-густо намагаються виправдати тим, що їх ніхто не вчить, що вони не

Завдання є—треба виконати

З доповіддю на активі виступив секретар комітету комсомолу тов. Решетняк.

— 29 жовтня, — сказав він, — ВЛКСМ відзначає своє 40-річчя. З чим приходить університетська організація до великого свята? Чимало зроблено за перший семестр по зміцненню ідейно-політичного виховання, дисципліни, внутрішньоспількової роботи.

Виконуючи рішення XIII звітно-виборної конференції про шефство над садом ім. Шевченка, 1600 комсомольців нашої організації працювали на посадці дерев. Радіофізики виїжджали і на трасу Москва — Симферополь. Комсомольці географічного, геологічного та фізико-математичного факультетів допомагали будувати нові корпуси університету. Проведена також значна шефська робота в дитячому санаторії «Отрадное», колонії ім. Горького, в гуртожитках заводу ім. Малишева.

Поліпшили свою роботу організації географічного і економічного факультетів.

Аналізуючи політико-виховну роботу, секретар комітету докладно зупинився на її недоліках. Він наводить тривожні фак-

ти. На історичному факультеті Фомін, Мосенцева, Коновалова і Володько займалися складанням ціннічних характеристик на своїх співкурсників; на географічному факультеті студентка Вострецова була спіймана на крадіжці. Недоліки політичної роботи відбилися й на успішності, яка в зимову сесію знизилася до 88,9%. Провина за це лягає на плечі факультетських, курсових і групових організацій, що ліберально ставляться до порушників трудової дисципліни. З другого боку, КСМ організації, які як слід беруться за ледарів, не завжди зустрічають підтримку деканатів і учбової частини. Це мало місце на романо-германському відділенні філфаку, де студентка Уральська була виключена за вимогою бюро і всупереч його волі знов поновлена в списках студентів. Це свідчить, звичайно, і про недостатню наполегливість комсомольського керівництва.

Нерішуче ведеться боротьба з прогулами, з неробством на фізматі, де наявне неприпустимо легковажне ставлення до вивчення соціально-економічних дисциплін.

Причини зривів політичного

виховання слід шукати в недоліках організаційної роботи. З порушенням комсомольської дисципліни комітет зіткнувся вже з перших днів роботи, коли на семінари академсекторів і політсекторів не з'явилася більшість факультетських активістів.

Тов. Решетняк, визнавши незадовільним стан навчання комсомольського активу, наголошує на тому, що поширення цінного досвіду є тут завданням першорядним. Заслугує на увагу, наприклад, шефство групи (істфак і хімфак) над класом учнів, охоплення всіх комсомольців дорученнями тощо.

На заключення доповіді Б. Решетняк від імені комітету комсомолу пропонує зустріти 40-річчя конкретними справами, якот: будівництво нового спортзалу та спортмайданчика, ремонт гуртожитка, спорудження холодильника і кінотеатра, робота над нарисами з історії комсомолу Харківщини, створення лекторської групи.

— Комсомольська організація університету, — сказав секретар, — цілком боєздатна і їй під силу такі справи. Вона їх з честю виконає до 40-річчя ВЛКСМ.

За масовість у комсомольських справах

**В. ТАНЦЮРА,
член комсомольського бюро
істфаку**

Основна робота повинна зосереджуватися в групах. Саме на це скеровує свою діяльність комсомольське бюро нашого факультету.

В ряді груп пройшли тематичні збори на тему «Поговоримо про кожного» та інші. Для успішної роботи треба домогтися, по-перше, активної участі більшості комсомольців у вживаних заходах, по-друге, щоб активісти були справжнім прикладом для своїх товаришів.

ЦЕ КОРИСНО І ДЛЯ НАС

**О. ТЕРЛЕЦЬКИЙ,
нач. штабу комсомольських
патрулів**

Для поліпшення роботи комсомольського патруля необхідна участь комсомольців усіх факультетів. Саме за цю масовість повинні ми боротись. Адже це не тільки почесний і відповідальний обов'язок. Участь в роботі комсомольського патруля дисциплінує кожного, вчить більш вимогливому ставленню не тільки до інших, але й до самого себе.

студент — ледар, нероба, слід домогтися виключення його з університету.

Необхідно докорінно поліпшити комсомольську роботу в університеті, щоб 40-у річницю комсомолу наша комсомольська організація зустріла в лавах передових комсомольських організацій міста.

Принципово і послідовно

**Ю. БУХАЛОВ,
секретар партійного комітету університету**

На ряді факультетів є ще окремі групулки студентів, які вважають себе «аристократами», зневажливо ставляться до товаришів. Комсомол повинен по-

ставити на місце цих студентів.

Комсомольському активу слід бути завжди послідовним у боротьбі за підвищення успішності студентів.

За дисципліну треба боротись

**І. АДАМЕНКО,
секретар комсомольського бюро II курсу фізмату**

На нашому курсі низька успішність, що пояснюється в значній мірі поганою дисципліною. З метою покращання відвідування лекцій проводились рейдові перевірки, але, очевидно, слід було частіше і більш різко ставити це питання, слід було проводити більш систематично і глибоко індивідуальну роботу з комсомольцями, по-справж-

ньому вивчати кожного. Дійовим заходом покращання трудової і комсомольської дисципліни є систематичний випуск курсових сатиричних газет. Треба домогтися, щоб це робилось на всіх курсах.

Щодо участі у комсомольському будівництві, то ми зобов'язуємося організувати 10 бригад для будівництва спортивного майданчика.

ЦЬОГО НАВЧИЛА АРМІЯ

Я прослужив у Радянській Армії чотири роки. Ці роки стали для мене, як і для багатьох моїх товаришів, справжньою школою життя. Наші командири доклали немало сил, щоб виховати з нас людей, гідних з честю носити погони офіцера Радянської Армії. Саме в армії я зрозумів значення справжньої дисципліни.

Головним з того, що дала мені Армія, я вважаю почуття відповідальності за доручену справу. На яку б дільницю праці тебе не поставили, завжди треба відчувати, що за цю роботу ти відповідаєш перед партією і народом. Тоді знайдуться і сили, і енергія, і завзяття для виконання завдання, що стоїть перед тобою. Саме цим керуюсь я в житті зараз. Я розцінюю навчання в університеті не як особисту справу, а як справу, за яку відповідаю перед нашим суспільством.

У дні 40-річчя Радянської Армії я з глибокою подякою згадую командирів, які доклали немало зусиль, щоб прищепити мені риси, необхідні радянському воїнові, радянському громадянину.

**В. СЕМИВОЛОС, студент першого курсу
математичного відділення.**

ВІЗЬМЕМО УЧАСТЬ

**Г. ОЛЕЙНИК,
член комсомольського бюро**

Комсомольська організація географічного факультету разом з усім величезним загеном молоді Радянського Союзу готується до 40-ї річниці ВЛКСМ. Географи візьмуть участь у будівництві спортивного майданчика і спортзалу. Ми зустрінемося з старими комсомольцями. Підготуємо спеціальні збори, вечори, газети.

ЗА ЗМІСТОВНЕ ЖИТТЯ

**І. ГНІДАШ,
голова профкому університету**

У гуртожитках все ще на низькому рівні перебуває політико-виховна робота. Вечори відпочинку зводяться звичайно до танців. Комсомольський актив, який мешкає у гуртожитку, ніяк не реагує на порушення комсомольцями правил соціалістичного співжиття.

В роботі активу взяла участь тт. В. Ф. Лаврушин (проректор по науковій частині), В. П. Маркідін (секретар партбюро геолфаку), А. Н. Кравченко (зав. кафедрою фізвиховання), І. Гутман (зам. секретаря комітету комсомолу), студенти Здоровий, Врагова, Бакшеев, Галкін, Литвинов, Левченко.

Редактор В. БУДНІКОВ

ПРОСТІ СОЛДАТИ

теж має прикриття? І все-таки немовимий закон війни наказує з'явитися саме з того боку, з якого найменше чекає ворог, а таким, безумовно, був останній, четвертий бік висотки. Вирішено — взяти мотузку для підйому по крутизні. Про те, що ніхто з бійців не мав розряду з альпінізму, ніхто не згадував.

Польові біноклі переходили з рук у руки. Висота 905 була оглянута з усіх боків. Раптом — що це? На четвертому, прямо-висному боці помітні рисочки з підніжжя до вершини. То, може, вони й є тими кілочками, які забивали у скелю до війни приїжджі туристи? Якби це було так. Запам'ятали їх місце добре, щоб і вночі знайти...

Ворожі кулеметники не встигли й отямитись, коли перед самим хоботом їхнього кулемету з'явилися радянські бійці. А вже наступного дня по шосе мчали наші танки і бронетранспортери назустріч славетному Дню Перемоги.

...Коли я чую слова «простий солдат», то пригадую цей випадок і багато, багато інших.

**Е. ЖИЛО, фаянсовий
майстерень радіофаку.**

Радянській Армії 40 років

Було це наприкінці Вітчизняної війни, коли в Австрії цвіли фруктові садочки і поруч з ними біліли снігом верхів'я висот. А висотки ці осідлав лютий у своєму відчаї ворог, пильно стежачи за шляхом.

От якби пробратись на оту, найвищу з усіх, — з серцем говорили гвардійці, показуючи у бік висотки, що на карті мала досить буденну назву — 905 — тоді б німець не утримався, звільнив би шлях.

Бойове завдання. Старшина розвідників прийшов у піхотний взвод і сказав: «Потрібні 10 добровольців. Хто піде зі мною?» Через деякий час 12 чоловік приготувались до сміливої бойової операції. Лише четверо з них були «професійними» розвідниками, інші, як часто кажуть, просто солдати. Кожен узяв по дві гранати, парі дисків для автомата, фінського ножа.

Вночі, нічим себе не виказуючи, треба було пробратись через освітлювану ворожими ракетами «нічний» подос, піднятися на висотку і заволодіти нею. А як ти зробиш це, коли з трьох боків вона надійно охороняється, а четвертий зовсім прямовисний і